

Dr. Vura Márta

A sporttal a kézilabdán keresztül ismerkedett meg. Ifjúsági válogatottként 12 éves korában került a Budapesti Spartacus Egyesületbe, mint játékos.

1968-ban kezdte meg a tanulmányait az Egri Tanárképző Főiskolán. Miután a főiskolán tanulmányait befejezte, tanítani kezdett. 1971 és 1975 között az ELTE bölcsészkarán végezte a pszichológiai tanulmányait, miközben tanárként dolgozott. Tanári végzettsége, pedagógiai szaktudása későbbi munkája során nagy mértékben segítette.

1975-ben kezdett el a Budapesti Spartacus Egyesületben sportpszichológusként dolgozni. Itt egy tudományos munkacsoport tagja volt, mint pszichológus. Tanári állását 1981-ben hagyta ott és főállású sportpszichológusként dolgozott tovább. Ezt az ottawai tudományoskonferencia hatásaként döntötte el, amikor rádöbbsent, hogy milyen mélységei vannak a sportpszichológiának, amellyel többet és átfogóbban szeretne foglalkozni.

A vitorlázással 1978-ban került kapcsolatba amikor Dolesch Iván és Erdélyi Béla meghívták Balatonföldvára a vitorlás szakosztályhoz. Itt a Spartacus válogatott keretével kezdett el dolgozni, többek között Telegdy Istvánnal, a Holovits és Detre testvérekkel.

A sportpszichológusi hibátás megadta számára azt a lehetőséget, hogy segíthesse a sportolókat, fejleszthesse a versenyzők mentális felkészülését annak érdekében, hogy a sok kemény edzés, munka ne csak sport teljesítményben, de eredményekben is megnyilvánulhasson.

A közös munka például érezhetően hozzájárult a Detre testvérek sikeréhez hiszen 1978-ban a Kieler Woche-n 40. helyen végeztek, '79-ben már a 4. helyen és 1980-ban bronz érmet szereztek az Olimpián.

Erdélyi Béla sokban segítette munkáját a vitorlázókkal, többek között lehetőséget biztosított, hogy a versenyeken, parton, edzőtáborokban is részt vehessen, a vízen lehessen, komplexen segíthesse a sportolók munkáját. Így az elméletet és a vízi gyakorlatot össze tudta kötni. Szülei házába leköltözött Balatonföldvára az iskola szünetekben, így el tudott mélyedni a sportág specialitásában is. Emellett dolgozni tudott az ifjúsági és utánpótlás sportolókkal is, mint Majthényi Zsombor, Horváth László csapatával.

1986-ban került a vitorlás válogatott kerethez. Három olimpiai cikluson keresztül segítette a magyar sportolókat. Többek között 10 évet dolgozott Egerszegi Krisztina úszóval, Nagy Tímea vívóval, Kolonics György kenussal és endurosokkal is. 1996-ban, 2000-ben és 2004-ben személyes részvételével is támogatta, mint sportpszichológus a magyar csapatot az olimpián, így a vitorlázókat is. Privát keretek között például 2016-ig dolgozott még Vadnai Benjáminnal olimpikon vitorlázóval is. Benjámint többször is nagyon pozitívan és hálás nyilatkozott a közös munkájukról.

Nemzetközi szinten is dolgozott vitorlázókkal hiszen 1993 és 1996 között a nyelvi nehézségek ellenére is segítette az osztrák vitorlás válogatottat. Közös munkájuk során született többek között olimpiai hajóosztályban egy világbajnoki cím is. A sportolók sok kilométert megtettek azért, hogy vele dolgozhassanak.

Az edzőkkel és a versenyzőkkel soha semmilyen gondja nem volt. Rendkívül magas empátia érzéssel rendelkezik, ami kiemelkedővé tette ebben a szakmában. Sportpszichológiai szempontból felismerte, hogy a vitorlázás egy technikai sportág, emellett azt is, hogy milyen hatással van a sportolókra az, hogy a természetben versenyeznek. Felismerte, hogy a vitorlázás nem olyan sport, ahol az edző utasításokat adhat verseny közben így felkészítette a versenyzőket, hogy önállóan tudjanak megküzdeni a nehézségekkel, szituáció függően tudjanak korigálni futam közben és képesek legyenek önálló döntéseket hozni a hajóban. Tudta például miben különbözik az sportpszichológiai szempontból az, ha valaki egy, két vagy akár több személyes hajóban vitorlázik.

Soha nem dolgozott rutinból mindig nagyszerűen adaptálta a sztenderd teszteket az adott helyzetekre, olvasni tudott az emberek mozdulataiból.

A magyar vitorlázásban magas értékű, úttörő munkát végzett mind a sportolókkal, mind az edzőkkel. Az alkalmazott sportpszichológiának kiemelkedő nemzetközi szakembere.

Példamutatóan, háttér munkával segítette a magyar vitorlás sport fejlődését a sportpszichológia területén, soha nem törekedett a reflektorfénybe.

Számára a vitorlázás rendkívül örömteli volt, élvezte, hogy intelligens emberek vették körül, akik örültjei voltak ennek a sportnak és ez őt is magával ragadta.